

REZUMATE

Volumul X, Nr. 2 (20)/2019

Articole științifice

TEORIE, ISTORIE ȘI CRITICĂ LITERARĂ

Margaret Atwood: *Penelopiada* – rescrierea în literatura feministă postmodernă

Ioana-Gianina Haneș

Rezumat:

Acest articol urmărește evidențierea rolului rescrierii postmoderne în contextul literaturii feministe, pornind de la romanul lui Margaret Atwood, *Penelopiada*. *Penelopiada* este o rescriere postmodernă în care sunt vizibile trăsăturile discursului feminist, acesta din urmă criticând viziunea patriarhală asupra relației dintre sexe prin desacralizarea cuplului Ulise – Penelopa. Atwood, din dorința de a evidenția carențele patriarhatului, mută centrul de orientare al perspectivei narative dinspre masculin spre feminin și atrage atenția asupra victimelor acestui tip de societate. Prin această rescriere feministă, Atwood țintește dincolo de mitul homeric, înspre societatea contemporană, care în ciuda principiilor teoretice privind egalitatea dintre sexe, nu reușește să asigure un climat favorabil exercitării unor drepturi depline pentru femei. Rescrierea devine, în acest context, un mijloc de critică socială, dar și un câmp în care se dă lupta contra centrului, iar mitul este povestea care trebuie să dispară, căci reflectă o mentalitate vinovată, mărginită, incompatibilă cu progresul.

Cuvinte-cheie: postmodernism, rescriere, feminism, desacralizare, mitologie

Individualitate rebelă în viața și opera generației Beat

Ehsan Emami Neyshaburi

Rezumat:

Individualitatea, ceea ce presupune accentuarea și acordarea de importanță câtorva particularități ale caracterului precum și, dintr-o perspectivă mai largă, ignorarea obligațiilor colective, este o caracteristică pe care omul o împărtășește cu Creatorul și de aceea, conform autorilor Beat, ar trebui să fie necondiționată, nedomolită și nesubjugată. Deși autorii generației Beat credeau că individualitatea este crucială pentru societate, America timpurilor aceleora o privea reprobator, iar oamenii în general dezavauau ceea ce era divergent de norme. Așadar autorii Beat se simțeau în pericol într-o societate opusă individualismului. Viața acestor autori a fost, de fapt, o luptă între omogenitate și eterogenitate, între colectiv și individual, între norme individuale și colective. Acest articol analizează efectele societății asupra autocunoașterii (inclusiv sociale în raporturile cu ceilalți) ale autorilor Beat.

Cuvinte-cheie: Societate americană, conformism, Beat, identitate, individualitate

Detașare emoțională în *Străinul* de Albert Camus: un om fericit atras în mizerie

Iman Mahdi

Rezumat:

Detașarea emoțională este pozitivă atunci când e făcută intenționat de dragul obținerii fericirii. Meursault, protagonistul din *Străinul* de Albert Camus, este pe deplin conștient că detașarea sa emoțională îi aduce fericirea și pacea minții, de aceea este considerat un tip pozitiv de detașare, dar își pierde acea pace mentală în ziua când această detașare se transformă într-o implicare emoțională. El crede că emoțiile nu reprezintă nicio sursă de plăcere, ci mai degrabă o sursă de necazuri. De asemenea, privește toate expresiile emoționale ca fiind absurde și nesemnificative. Alege să fie detașat emoțional de propriul său liber arbitru, dar este involuntar constrâns să se implice emoțional față de oameni. Răceala sa emoțională l-a făcut să tindă spre a-și satisface nevoile fizice. Astfel, își ascute simțurile fizice concentrându-se asupra satisfacerii lor. Articolul discută modul cum Meursault se detașează emoțional intenționat de oameni pentru a atinge fericirea, dar această fericire se transformă într-o mizerie totală când, inconștient, este atras în implicare emoțională față de ceilalți.

Cuvinte-cheie: Camus, *Străinul*, Meursault, detașare emoțională

Rezolvarea tensiunilor în *Grădina edenului*: determinarea, dilema finală a lui Hemingway

Golbarg Khorsand, Alireza Anushiravani,
Parvin Ghasemi

Rezumat:

Conceptul de sex/gen ca un set binary se află în centrul *Grădina edenului*, alături de fascinația de-a lungul vieții a lui Hemingway cu posibilitățile de schimbare a genului și a sexului. Problema identității masculine și a crizei în masculinitate pare să fi fost evoluată în întrebarea mai largă a identității de gen și a crizei de gen. Semnificația temei androginiei în *Grădina edenului* constă în faptul că a accentuat problema sexului, genului și sexualității nu într-un singur roman căruia i-a aparținut; mai degrabă, structura cărții răsună și afectează înțelegerea noastră generală a întregii opera a lui Hemingway. În acest roman, vocea masculină tradițională se află latent pe suprafețele psihice ale lui Hemingway și funcționează în favoarea autorității masculine. Aceasta a făcut parte din dilema nerezolvată a lui Hemingway de mult timp. Îl păstrase în el și o exprimase cu alte ocazii. Lucrarea de față se angajează să rezolve îndelungata tensiune dezbătută în ceea ce privește dilema de gen a lui Hemingway în *Grădina edenului*.

Cuvinte-cheie: masculinitate, Hemingway, gen, *Grădina edenului*, identitate

Construirea propriei personalități pe baza principiilor lui Greenblatt în opera *Meridianul sângelui* scrisă de McCarthy

Soheil Khodaparasti; Parvin Ghasemi; Alireza Anushiravani

Rezumat:

În *Meridianul sângelui*, formarea unei personalități violente poate fi urmărită prin aplicarea ideilor lui Greenblatt cu privire la crearea propriei identități. Reacția unui personaj marcat de dileme, îndoieli și credințe trebuie luată în considerare, orice viziune semnificativă oferită sau analizată, ajutându-ne să înțelegem formarea identității individului. Rolul asumat, creat, îndeplinit sau opus personajului, poate dezvălui de asemenea, procesul de construire a propriei personalități. În confruntarea dintre autoritate și extraterestru, modul în care un individ sau un grup se ocupă de idei diferite și negociază cu alternativele, poate duce la o nouă viziune care presupune constrângeri. Identitățile se modelează prin negocierea cu alternativele, prin procese dialectice. În această lucrare, diverse personaje sunt analizate pentru a descoperi dacă au sau nu aceleași valori ca și cele ale personalităților aflate la putere.

Cuvinte-cheie: identitate, constrângere, crearea propriei personalități, cultură, autoritate, străin, confruntare

LINGVISTICĂ, STILISTICĂ ȘI TRADUCTOLOGIE

Vocea universitarilor britanici în dezbaterile legate de BREXIT – O analiză discursivă bazată pe teoria evaluării

Otilia Liana Huțiu

Rezumat:

Prezentul articol analizează limbajul utilizat în trei articole scrise de universitari în reviste științifice și un articol apărut pe blogul unui jurnalist, toate având ca temă impactul Brexit-ului asupra învățământului universitar britanic. Metodologia folosită este teoria evaluării care, la rândul ei, se bazează pe elemente ale lingvisticii funcțional sistemice și ale analizei de discurs. Prezenta analiză se limitează la dimensiunea interpersonală pe care autorii articolelor o transmit, la sentimentele și atitudinile referitoare la acest subiect precum și la vocile multiple (autor, guvern, studenți etc.) care sunt prezente în text.

După o scurtă prezentare a metodologiei utilizate, articolul examinează modul în care resurse lingvistice, ca de exemplu, modalizarea, proiecția sau diversele elemente lexicale pot introduce voci și atitudini multiple în discurs. Totodată sunt reliefate modalitățile diferite prin care autorii textelor științifice și cei ai textelor din domeniul discursului mediatic (blog) își fac simțită vocea.

Cuvinte-cheie: lingvistica funcțional sistemică, teoria evaluării, angajament, voce, modalitate

Despre calitatea de proformă a numeralului din limba română

Anamaria-Bianca Teușdea Tonț

Rezumat:

Acest articol are ca obiect de studiu numeralul din limba română, mai precis capacitatea numeralului românesc de a funcționa ca proformă. În prima parte a studiului, se fac câteva precizări în legătură cu delimitarea acestei clase, întrucât, în limba română, încadrarea morfologică a „numelor de numere” a dat naștere la numeroase controverse. Partea a doua a cercetării este dedicată analizei numeralului românesc din perspectivă semantico-funcțională. Concluzia la care se ajunge este că numeralele, cu unele excepții, au trăsături care reclamă calitatea lor de proforme, în special prosubstantive.

Cuvinte-cheie: numeral, anaforice, substituție gramaticală, proforme, prosubstantive

Predicativul suplimentar în ipostaze prepoziționale. O analiză a construcțiilor introduse prin *cu* și *fără*

Alina-Paula Neamțu

Rezumat:

Fiind o parte secundară de propoziție bogat exprimată în textele scrise și apărând într-o gamă variată de contexte, predicativul suplimentar este de multă vreme în atenția lingviștilor. Un fapt unanim acceptat este cel al istoriei sale derivative, fiind condiționat de verb și implicat într-o relație de dublă subordonare. Predicativul suplimentar este o poziție sintactică obținută prin abrevierea unui enunț bipropozițional, exprimând fie o calitate atribuită subiectului sau obiectului, fie o stare/ o acțiune simultană cu cea exprimată de verbul principal (forma verbală personală). Dintre diversele părți de vorbire prin care poate fi reprezentat, studiul nostru se apleacă în principal asupra a două contexte prepoziționale, *cu/ fără* + nominal, oferind o descriere detaliată a utilizării lor în texte literare și discutând posibilele confuzii generate în situații diverse. Exemplele alese au fost extrase atât din texte poetice, cât și narative, demonstrând că predicativul suplimentar determină efecte stilistice variate.

Cuvinte-cheie: predicativ suplimentar, grup prepozițional, structură derivațională, abreviere, omonimie sintactică

Implementarea metodei de învățare *Know, Want to Learn* pentru îmbunătățirea abilităților de citire ale studentului

Sadieli Telaumbanua

Rezumat:

Acest studiu își propune să determine îmbunătățirea abilităților de citire ale studentului în activitatea de predare și învățare a limbii indoneziene după implementarea metodei KWL (Cunoaște, dorește și învață). Acest studiu a folosit cercetarea prin documentarea în clasă care a fost implementată la două cicluri cu două întâlniri pentru fiecare ciclu. Rezultatele studiului au arătat că: 1) abilitatea de citire a elevilor este crescută prin aplicarea metodei KWL. Formativul I a arătat o medie de 60 cu 40% completitudine clasică, iar Formativ II a prezentat o medie de 81 cu 85% completitudine clasică sau o creștere a completitudinii clasice cu 45% și atingerea criteriilor de succes de cercetare; 2) activitatea de învățare a elevilor este crescută prin aplicarea metodei KWL. În ciclul I, activitatea de scriere este de 38%, activitatea de citire este de 31%, activitatea de discuție este de 21%, activitatea de solicitare a informațiilor este de 5%, iar activitatea care nu este relevantă pentru predarea și învățarea de 5%, în timp ce în ciclul II, activitatea de scriere este de 31%, activitatea de citire este de 36%, activitatea de discuție este de 21%, activitatea de solicitare a informațiilor este de 9%, iar activitatea care nu este relevantă pentru activitățile de predare și învățare este de 3%.

Cuvinte-cheie: metoda Know, want to learn, abilitățile de citire

Polifonia în postmodernism – o perspectivă biblică

Handaric Mihai

Rezumat:

Autorul articolului *Polifonia în postmodernism – o perspectivă biblică* analizează un termen specific postmodernismului, și anume „polifonia”, referindu-se la încurajarea dialogului în comunitate. Se arată că polifonia este prezentă și în textul *Vechiului Testament*. Este menționat Walter Zimmerli care observa două poziții contradictorii în legătură cu istaurarea monarhiei în *1 Samuel 8–12*. În lucrare este discutată poziția lui Walter Brueggemann, un reprezentant de seamă al studiului *Vechiului Testament*, care susținea că dialogul este crucial în existența umană. Se prezintă și neajunsuri ale abordării sale. El acceptă ca diferite voci să intervină în dialog fără să fie interesat de consecințele acceptării vocilor care vor să își impună punctul de vedere. Anumite voci extreme afectează celelalte voci care se află în dialog, și astfel apare confuzia. Polifonia are ca sarcină menținerea armoniei în comunitate. De aceea Pânzaru spunea că interpretarea este o artă. Ea permite celor care interpretează textul să introducă un număr nelimitat de restricții. Acest lucru este indicat în anumite situații, cum ar fi literatura juridică. Deși în postmodernism este atacată așa numita realitate fără ghilimele, autorul arată că această căutare a realității ultime, nu este o eroare a pozitivismului, ci ea este specifică ființei umane. Se afirmă că interpretarea textului sacru în Biserică în postmodernism, poate conduce la eliberarea mesajului biblic de presuposițiile interpretării așa numite hegemonice din perioada raționalistă. Însă alături de dialogul atât de necesar, va trebui să luăm în considerare și alte aspecte ale vieții în comunitate, cel puțin la fel de decisive pentru existența noastră, cum ar fi libertatea celuilalt și valorile împărtășite de comunitate.

Cuvinte-cheie: polifonie, postmodernism, Vechiul Testament, interpretare, Brueggemann, realitate ultimă

Afectarea dreptului la viață privată prin folosirea asistenților virtuali

Camelia Daciana Stoian

Rezumat:

Unde și cum „trăiește” un gadget, cine îl perfecționează și definește ca fiind mereu „de ultimă generație”, ce implică acest proces de gestionare continuă și funcție de ce anume criterii, sunt întrebări pe care mulți dintre noi nu le-au abordat neconferindu-le un titlu de preocupare atâta timp cât device-ul ne încântă prin modul prompt de răspuns, de organizare a programului, de stabilire a traseului, adică prin tot ceea ce contribuie la sprijinirea unei activități zilnice care elimină un anume efort suplimentar. Relativ recent însă, calitatea de cetățeni europeni sau adaptarea noastră la această calitate, ne înrădăcinează și drepturile aferente palierului dezvoltat de înțelegerea, de perceperea efectivă a noțiunilor de „prelucrare” prin raportare la „restricționarea prelucrării”, de „creare de profiluri”, de „sistem de evidență a datelor”, de „date cu caracter personal” ori de „consimțământ”.

Prezentul articol reprezintă o analiză menită să contribuie la conștientizarea, dar mai ales prevenirea prin o informare corespunzătoare asupra drepturilor pe care le putem exercita în scopul de a evita orice lezare a vieții noastre private, respectiv de a fi și rămâne stăpâni dreptului de control asupra posibilității de difuzare a oricărui tip de informații care ne identifică în mod direct sau indirect.

Cuvinte-cheie: formă de prelucrare automată, dreptul la informare prealabilă, dreptul de acces, dreptul de „a fi uitat”, dreptul la restricționarea prelucrării, violarea vieții private